

nævne § 12, hvori der bliver vist et Beneficium mod Ejere af Smaaejendomme. Det er disse Ejendomme til en Værdi af 3,000 Kr. eller derunder, som i visse Tilfælde blive skattefri. Man gør dem imidlertid ikke skattefri uden videre, thi man skal naturligvis efter hele den Smaalighedens Aand, som gaar igennem Lovforslaget, have lidt Skat ud af de Prioriteter, som staa deri. Man foreskriver saa, at Ejeren af Ejendommen skal pænt indfinde sig paa Amtstuen og betale den fulde Skat af Ejendommen. Naar han saa har gjort det, kan han pille til sig, hvad der er Prioritetshaverens Part deraf. Saa kan han gaa op paa Amtstuen igen og kræve Tilbagebetaling af den Del af Skatten, han ikke har faaet pillet til sig hos Prioritetshaveren. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstaar, hvorledes dette skal indrettes. At det vil gøre alle disse Ejere utaalelig Ulejlighed, er sikkert, men hvorledes det skal udføres, forstaar jeg ikke rigtigt. Jeg forstaar ikke, hvorledes Ejeren skal kunne overbevise Amtsforvalteren om, hvor meget han skal have tilbage, og hvor meget han er pligtig til at pille op hos Prioritetshaverne. Amtsforvalteren ved ikke, hvor stor eller lille Prioritetsgælden er, han ved heller intet om, med hvilken Rentefod den forrentes. Jeg skulde ikke anse det for usandsynligt, at Amtsforvalteren vil forlange — og af den ærede Finansminister faa Medhold i Forlangendet — at der i hver Termin bliver fremvist en Panteattest over Ejendommen. Den koster en Bagatel af 3 Kr. 90 Ø., og det bliver ogsaa en Indtægt for Statskassen.

Jeg skal som en Indvending mod hele dette System anføre, at Systemet i sig selv fuldstændig udelukker en Skat efter stigende Skala. Vi her i Folketinget have altid hævdet, og det med god Grund, at en Indkomstskat bør udskrives efter en stigende Skala, fordi den større Indtægt meget bedre end den ringere kan taale den samme Procent og derfor meget vel maa kunne taale en forholdsvis højere Procent, uden at Skatten derfor bliver føleligere. Men noget saadant er jo ganske og aldeles udelukket ved hele det System. Det vil jeg fremføre som en væsentlig Anke derimod. Jeg vil dernæst fremføre som en væsentlig Anke mod Systemet, saaledes som det her foreligger, at medens Skattekommissionens Forslag krævede Selvangivelse af alle de mere velstillede, men lod de mindre velstillede være fritagne for Selvangivelse, gaar det her foreliggende Forslag den modsatte Vej og kræver Selv-

angivelse af alle Indtægter under 1,500 Kr. i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg og under 1,200 Kr. i det øvrige Land, thi Selvangivelse er Betingelsen for, at disse Indtægter kunne faa den Skattefrihed, som er dem tilsagt. Jeg skal dernæst som Indvending mod dette System anføre, at ved dette System kan Kapitalen overmaade let frigøre sig for Skatten. Det er blevet sagt som en Indvending mod Skattekommissionens System, at der kunde netop Kapitalen frigøre sig for Skatten. Det kan den netop slet ikke, det kan den kun gøre ved bevidst Svig, og en saadan bevidst Svig bliver altid, eller næsten altid, tidlig eller sent, opdagen og drager saadanne Følger efter sig, at inden det Skattesystem havde virket i ret mange Aar, vilde der ikke være nogen, i alt Fald kun ganske faa, som vilde driste sig til at sætte saadan Svig i Værk. Efter det her foreliggende System kan Kapitalen derimod frigøre sig for Skatten uden den allermindste Anvendelse af Svig. Kapitalen kan for det første, som allerede fremhævet i Landstinget, vælte Skatten fra sig over paa Debitor i overordentlig mange Tilfælde; men dernæst kan Kapitalen anbringes i Udlandet, uden at det vil være muligt at ramme Udbyttet af Kapitalen med Skat. Ja, hvis den, der køber udenlandske Obligationer, hæver Kuponerne gennem en Veksellerer her, kommer han til at betale Skat, men hvis han sender dem til en Veksellerer eller Bank i Udlandet og faar sine Penge sendte derfra, er han fuldstændig fri for Skat, og det ville selvfølgelig alle de gøre, som i noget betydeligt Omfang sætte deres Penge i udenlandske Obligationer. Smaafolk kunne derimod ikke saa godt gøre det, de komme til at betale deres Skat, hvilket for øvrigt er i god Traad med hele Aanden i Landstingets Skatteforslag.

Det er blevet anført til Forsvar for dette System, at man ved det naar til at beskatte udenlandske Kapitaler, som ere anbragte her. Jeg vil netop sige, at det er en Mangel ved Systemet, at man beskatter udenlandske Kapitaler. Hvis Forholdet var det, at vi ønskede at være fri for den udenlandske Kapital, var det rigtigt at beskatte den og beskatte den forsvarligt, men naar saa store Beløb af udenlandsk Kapital ere anbragte her, er det netop, fordi man overalt i vort Samfund ønsker at have fremmede Penge at arbejde med. Efter dette Forslag vilde de 65 Millioner — i Tidens Løb maaske mere — af vore Kreditforeningsobligationer, som findes i Udlandet, komme til at svare Skat. Det er